

СТУДЕНТСКА ИСКРА

Русе
1 ноември 2005
година XLVII
Цена 0.25 лева

ВЕСТНИК НА РУСЕНСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ „АНГЕЛ КЪНЧЕВ“

НА ЮБИЛЯРА

Мила ЛАЗАРОВА

Ти не случайно носиш славно име – сам изградил достойни имена, днес твоят юбилей незаменим е свидетел на усилни времена.

В тях ти растеше също, с нови сили разтворил за науката врати пред хиляди младежи, в теб открили, че тук се сбъдват техните мечти.

Че ти си пътят, Университете, към бъдещето на един народ. Историята ти с успехи свети и с имената на заслужен плод.

На твоите труженици днес възхваля отгава със приветствия града за биографията, натежала от слава и успехи във труда.

И цялата Родина се гордее със приноса ти в нейния живот. Духът на Ангел Кънчев в теб живее като залог за творчески възход.

Това стихотворение, написано специално за 60-годишнината на Русенския университет „Ангел Кънчев“, поетесата Мила Лазарова представи на „Студентска искра“. С истинска благодарност и радост го представяме на читателите си.

ПРОГРАМА

Юбилейни тържества

9 ноември 2005 г.

Международна научна конференция АМТЕСН

10 ноември 2005 г.

10,30 – Откриване на паметник на Ангел Кънчев – патрон на Русенския университет.

16,00-19,00 – Тържествено събрание-концерт (в салона на Операта)

19,30 – Университетски бал (в ресторант „Рига“)

11 ноември 2005 г.

9,00-11,00 – Откриване на Юбилейна научна конференция; удостояване с почетното звание „доктор хонорис кауза на Русенския университет“ на проф. Салеем Хашми (Аула I на РУ „А. Кънчев“)

14,00-15,00 – Честване 50-годишнината на катедрите „Автомобили, трактори и кари“, „Машинни елементи“ и „Инженерна графика“

12 ноември 2005 г.

09,30 – Юбилейна научна конференция (заседания по секции) 10,00-12,00 – Честване 50-годишнината физическо възпитание и спорт в Русенския университет.

10,00 – Представяне на книгата „В хармонията на растежа“ на Александър Недков. Обявяване на „Спортист на 50-летието“. Промоция на документалния филм „Ритъм“.

14,00-16,00 – Откриване на юбилейна изложба по повод 50-годишнината Физкултурна и спортна дейност (в Спортния комплекс).

НАКРАТКО

„Носител на почетния знак на Русенския университет“ стана г-н Симеон Сакскобургготски. На Премиера отличието бе връчено при гостуването му 24 май.

Гост на Университета при откриването на учебната 2005-2006 г. бе министърът на образованието г-н Даниел Вълчев.

Министърът на държавната администрация г-н Николай Василев обяви пред русенските студенти, че РУ ще бъде включен в ежегодния форум „Кариери“.

Членовете на Акредитационната комисия, преди отпътуването си споделили, че напускат Русенския университет с отлични впечатления, узна „Студентска искра“.

Със званието „Заслужил професор на Русенския университет“ са удостоени проф. д-р Никола Орлов и доц. д-р Йордан Николов, а с почетното звание „Почетен член на Русенския университет „Ангел Кънчев“ – Златко Живков, кмет на Община Монтана. »2

СЕГА И ЗАВИНАГИ

Нови „доктор хонорис кауза на Русенския университет“

Проф. д-р Атанас Митков

Проф. д-р Георги Попов

Снимки Красимир СТОЯНОВ и Бисер ТОДОРОВ

АКАДЕМИЧНО СЛОВО

Ученият търси и открива истини, атакувайки неизвестното*

проф. Георги ПОПОВ

Човек на моята, а и над нея, изградените подходи в научното мислене, да се опита да направи за себе си обобщения на това, което е извършил и изживял... Близко 20 години имах възможност да работя

активно в СУВ. Много пъти съм се сблъскал с проблеми от различно естество, свързани с работата »2

* Заглавието е на редакцията

ЯСНОТА

Какво празнува Русенският университет?

Отговорът на заглавието е: университетът ни отбелязва своя Ден и едновременно с това празнува своята 60-годишнина.

Дълго време русенската Алма Матер търсеше подходяща дата за свой рожден ден. Първоначално вниманието е било спряно на 25 септември, когато е основан ВИМЕСС (през 1954); по-късно се отбелязва 9 април, тъй като тогава (но през 1981 година) е издаден указът, с който ВИМЕСС е провъзгласен за Висше техническо училище „Ангел Кънчев“... После се направиха опити за налагане на други дати – 1 ноември (Денят на народните будители), 10 октомври (предполагемата »4

КОЙ Е ТОЙ

Първият ректор на Висшето техническо училище (1945-1949)?

На 17 септември 1946 г. за изпълняващ длъжността ректор на Висшето техническо училище е определен проф. Коцо Христов. В самия край на месеца извънредният професор от Държавната политехника Карл Славомиров е назначен за редовен професор по „Термодинамика“ и „Топлинна техника“. Водещ лектор е и по „Общо машинознание“. Съгласно съществуващите тогава нормативни изисквания във ВТУ са назначени петима хабилитирани преподаватели и те формират Академичен (Факултетен) съвет. Именно той на 25 февруари 1947 г. избира за ректор на Висшето техническо училище проф. Карл Славомиров. От вестникарска публикация и от съхранени животоописателни бележки узнаваме, че Карл Славомиров Хибаум е следвал в Софийския университет (специалност „Физика“), във Висшето техническо училище в Грац (Австрия), а завършва Машиноелектротехническият факултет на Техническия университет във Виена (1929). До 1936 година

води курсове по „Техническа термодинамика“, „Парни машини и турбини“, „Регулиране на силовите машини“, „Теория на механизмите“, „Машинни елементи“. В София основава Висш учебен съвет, премина по-късно в Съюза на научните работници в България. Той е първият декан на Машиноелектротехническият факултет на Държавната политехника. Автор е на учебниците „Отопление и вентилация за архитекти“ (1945), „Машинознание за строителни инженери“ (1945), т.е. Карл Славомиров е и с богат организационен опит, и специалист в различни научни области – човек твърде подходящ да оглави новото висше училище.

„Зле заинтересовани в столицата среди“ така ректорът определя желателите на бъдещето на Висшето техническо училище. За съжаление от тях има и в просветното министерство. Професорът не спестява преценката си, наричайки ги не друго, а с неологизма *бюрократени*.

Като бивш декан на техническия факултет на

Държавната политехника проф. Карл Славомиров има възможност да сравни условията в София и Русе. „Тук броят на работните места отговаря на броя на студентите и всеки студент е ръководен и наблюдаван от съответния асистент и титуляр на академията. Само така един студент може да бъде насочван правилно и съобразно своите наклонности. Такъв личен контакт в Софийската политехника, поради огромното число студенти, е невъзможен“ – обобщава той своите наблюдения.

От „Живоописание на проф. Карл Славомиров“ научаваме, че на 24 септември 1947 г. той си подава оставката като ректор. Освободен е на 10 октомври, но изрично подчертава, че е напуснал Русе след издаването на Указ №733 от август 1949 г.

След това той става пръв ръководител на катедра „Машинознание и автоматизация на производството“ към факултета „Горска промишленост“ на Висшия лесотехнически институт, а в средата на 50-те години се

завръща отново в Русе като хоноруван преподавател във ВИМЕСС. От

проф. Карл
СЛАВОМИРОВ

1962 до пенсионирането си през 1967 г. е ръководител на катедра „Електротехника и топлотехника“ към факултета по хранителна промишленост на ВСИ – Пловдив. Канен е от ръководството на ВИМЕСС за рецензент на кандидатски и хабилитационни трудове. Във връзка с неговата 85-а годишнина Академичният съвет на Висшето техническо училище „А. Кънчев“ удостоява проф. Славомиров с почетния знак на вуза – признание за основополагащата му роля при изграждането на ВТУ – Русе от края на 40-те години.

ГОРДОСТ

Изявени възпитаници на Русенския университет

В политическия и административно-стопанския живот се реализираха инж. Емел Етем – в момента вицепремиер и министър, инж. Димитър Калчев – бивш кмет на Русе и министър, инж. Валентин Церовски – бивш министър, инж. Пламен Петров – бивш министър два пъти министър в кабинетите на проф. Л. Беров и Ренета Инджова е доц. Марко Тодоров (посочваме името му, въпреки че не е възпитаник на РУ), доц. д-р Веселин Заяков – бивш областен управител на област Русе, проф. Александър Сучков – бивш заместник-председател на Съвета за висше образование, ген.-майор Ваньо Танов – директор на НСБОП и т.н., и т.н. в това число и стотина народни представители, заместник-министри, общински съветници, кметове и пр.

Четирима от възпитаниците на русенската Алма Матер са били избрани за нейни ректори – проф. Александър Сучков, проф. д-р Митю Кънев, проф. д-р Атанас Митков и проф. д.т.н. Борис Томов.

Възпитаници на Русенската Алма Матер са поетите, белетристите, драматурзите Георги Марков, Христо Бойчев, Кирил Момчилов, Георги Драмбозов, Христо Владимиров, Дучко Йорданов, Даниела Енчева, Габриела Цанева, Емил Георгиев, Валентин Иванов и др.

АКАДЕМИЧНО СЛОВО

Ученият търси и открива истини, атакувайки неизвестното

И» в научното поприще. Често новоприети наши млади колеги, на които връчваме членски карти на Съюза, са питали: „Аз сега вече учен ли съм?“. Думата „учен“ има много задължаващо и респектиращо звучене. Надявам се, че ще се съгласите – трудно е на всеки един от нас в прав текст да заяви „Аз съм учен“. Навярно помнете, че преди промените в политическата система у нас, в този случай се използваше определението „научен работник“. То действително звучеше по-скромно и по-неангажиращо и спокойно можеше да бъде използвано без притеснение. Но то бе извадено от употреба. Струва ми се, че не толкова, защото с него по-лесно можеше да се спекулира. По-важното беше това, че то вече не отговаряше на новите реалности – отпадна налаганото доминиращо влияние на работническа-

та класа и от там (естествено) свързането на учения с общо приемливото разбиране на думата *работник*.

И все пак, какво е съдържанието, влагано в думата *учен*. Литературните извори сочат, че думата е съществително име, произлязло от страдателното причастие на глагола *уча*. Определя се, че *учен* е човек, който е учил много, но и който постоянно се учи от различни източници на познанието, т.е. той е и субект, и обект на познанието. Той търси да открива нови малки или големи истини, атакувайки неизвестното. Без да знае точно до какви резултати ще достигне, той, ученият, изследва по-малко известни или неизвестни свойства, явления или процеси, с което задоволява не само своята любознателност и осмисля своя живот, но и се пада на неговите резултати да бъдат в полза на хората.

Ще си позволя да използвам нещо казано от известната наша поетеса и белетристка Блага Димитрова като обобщено представяне на творческия път на учения: „Диря остава, когато се върви по неутъпканото. Самото отбиване от пътеката е вече характер. Едно отбиване от пътеката е начало на нова пътека“.

Предполагам, че след толкова словоизлияния ще се запитате може ли да има едно по-кратко и съдържателно формулиране на понятието *учен*. Мисля, че едно определение за творец, какъвто е ученият, трудно би могло да бъде формализирано. Но може би това, което е дадено в препоръката към Хартата на европейските учени, да е в известна степен приемливо в това отношение. А то е: „Учениците са професионалисти, които работят върху разбиране-

то или създаването на нови знания, продукти, методи и системи, и върху управлението на съответния проект“. По-конкретно тази препоръка се отнася до всички хора, които участват професионално в наука и развитие на някой етап от тяхната кариера, независимо от тяхната квалификация.

Често съм си задавал въпроса как и защо се тръгва по пътя на научното дирене. В едно, поне за себе си, съм сигурен: началото започва от чистото, наивно детско любопитство. Опознавайки постепенно обкръжаващия го свят, детето постоянно „досажда“ на по-възрастните с въпросите си „Какво е това?“, „Защо е така?“ ...

Из „Академично слово“, произнесено от проф. Георги Попов, при удостояването му със званието „доктор хонорис кауза на РУ“.

НАКРАТКО

И» **Промоции** на историческия очерк „Русенски университет. 60 години“ и на филма „Бъди благословена, Алма Матер“, реализиран от екип на Телевизионен център – Русе, бяха организирани на 2 ноември пред преподаватели, студенти, граждани на Русе.

Изложба, посветена на юбилея, бе открита също на 2 ноември в Европейския културен център „Канети“ (в Доходното здание).

Три първи награди в националния конкурс, организиран от Арх-ЛИБРИ, спечели студентът от специалността „Промишлен дизайн“ Генчо Гоев за своя стол „Очакване“.

СЪС ЗЛАТО

Спортната слава на русенската Алма Матер

През годините в различни видове спорт, развити в русенския вуз, 183 студенти са извоювали шампионски титли.

Йордан Вълчев е студентски шампион при академичното гребане, участник е в три олимпиади, а през 1968 година в Мексико се класира четвърти; Петко Петков и Димитър Русанов спечелват световната купа по спортна акробатика; Петър Стойчев е носител на световната купа по плувен маратон, участник и Олимпиадата в Гърция; лекоатлетът Васил Касов 4 пъти е студентски първенец на 500 м и балкански рекордьор; четирикратно студентски шампиони са Георги Белчев (вдигане на тежести) и Детелин Неделчев (фехтовка); трикратно победители в студентските първенства са лекоатлетите Христо Мойсев, Красимир Чотов, Ивайло Игнатов и при спортното ориентирание – Тодорка Каменарова. Плувецът Траян Желев пък девет пъти се качва на най-високото място на почетната стълба.

Мъжкият баскетболен отбор през 1963 година е първенец на страната, а в периода 1968-1972 г. е неизменен студентски шампион; волейболистите са първи през 1962, 1964 и 1965 г.; отборът от Русе е първи на тенис на маса през 1978, 1979 и 1982 г.; футболистите завоюват първото място през 1976 г.; шахматистите – през 1968 г.; фехтувачите

– през 1995 г.; отборът по спортна акробатика е със златен медал през 1977, 1978 и 1979 г.; отборът по спортна гимнастика – през 1966 и 1968 г.

През далечната вече 1970 година отборът по водни ски, слалом и фигурно пързаляне става републикански първенец, а Русе (да разбираме русенската Алма Матер) е пионер в развиването на тези спортове. Инициатор на Първия общостудентски колопоход „Университетски градове в Северна България“, проведен през 1974 г., е вузът в Русе. Русенските студенти провеждат своя първи ски-поход Карлово – връх Ботев (февруари-март 1969), а през 1976 година отборът е национален първенец по ски-туризъм. Туристи-алпинисти от Русе покоряват връх Вихрен в зимни условия, штурмуват с успех и европейските планински върхове Герлах и Риш (Високи Татри), Триглав (Юлийски Алпи), Молдавияну (Карпати), Монблан и Гростглокнер (Алпи), Митикас (Олимп)...

Студентите на ВИМЕСС (РУ „А. Кънчев“) заемат I място в състезанието с делта-планери (1976 и 1979). На състезание във Варна, проведено през април 1979 г., 5 (от шестте!) медала стават притежание на русенските студенти-радиолюбители. (Постижението им през 1974 година е по-слабо – „само“ 4 купи!).

...Летописата продължава!

САМОДЕЙЦИ

Обкичени са с лаврови венци

През 1957 г. хорът на ВИМЕСС спечелва отличieto „Хор-отличник“; съставът по художествено слово е първи в Седмицата на студентския театър (1974), като мястото е затвърдено през следващата година. В различно време театралните самодейци се завръщат с отличия. Студио *Пантомима* наследява състава „Мизо“, създаден през 1968 година. Първенец е на национални фестивали (1975, 1976, 1979). Носител е на Специалната награда на VI световен фестивал на аматьорските театри в

Монако (1978) и на Голямата награда на Центъра за художествена самодейност (1978). През 1979 г. е обявен за представи-

Русенските студенттанцьори в Тараклия – Молдова (май 2005 г.)

телен състав на НР България. Съставът е лауреат на XII и на XIII световен фестивал на младежта и студентите.

Четете интервю с Веселина Монова, художествен ръководител на танцовия студентски състав – на стр. 4.

ЯСНОТА

I> рождена дата на патрона на вуза), 11 октомври (като връзка с Държавното висше техническо училище от 1945-1949

Какво празнува...

г., ден, когато през 1946 година е започнала първата учебна година)...

През 2002 година комисия, чиито състав е определен от Академичния съвет, обсъжда постъпило предложение от Инициативен комитет за по-тясно обвързване на историята на Русенския университет с Държавното висше техническо училище (1945-1949). Задачата на комисията е да запознае в детайли Общото събрание на университета (върховният

„законодателен“ орган) с целесъобразността от подобно определяне на Ден на Русенския университет. Така се достига до решение на Общото събрание за Ден на Русенския университет да бъде определена датата 12 ноември, когато през 1945 г. регентите на Царство България подписват указ № 266, с който е узаконена Наредбата-закон за създаването на Държавното висше техническо училище – Русе.

ПЪРВИ, ПЪРВА, ПЪРВО

Първи кандидат на науките – Стефан Иванов Станев, защитил на 15 ноември 1961 г. дисертация на тема „Изследване процеса на пресяване при вертикални конусни сита“.

Първи доктор на науките (12 януари 1978 г.) – икономистът Димитър Динев Янчев (1929-1994).

Първа жена доктор на науките – Антоанета Момчилова (1999).

Първи академик – проф. Любен Атанасов Илиев (1993-2005) – получил високото признание през 1994 година от Академията по транспорт на Руската федерация.

Първи „доктор хонорис кауза на Русенския университет“ (29 септември 1994) – проф. Марко М. Тодоров (1920-1996) и проф. Иван Н. Георгиев (1925-2000).

Първи чуждестранен почетен доктор на Русенския университет – проф. д-р Мирон

В русенската Алма Матер

Първият випуск на 21. век

Граматикиполус (22 ноември 1994)

Първи редовен аспирант (15 април 1963) – Александра Нанева (в момента извънреден професор).

Първа жена доцент (11 април 1964) – На-

дежда Гаврилова (1925-1968).

Първа жена професор – Антоанета Момчилова (2000).

Първи носител на стипендията „Ангел Кънчев“ – Йордан Йосифов (сега доцент в РУ „А. Кънчев“).

Първа научна сесия във ВИМЕСС (16-18 май 1957)

Първи редактор на вестник „Студентска искра“ – Иван Неделчев (сега „заслужил професор на Русенския университет“).

Първата диплома, издадена в русенската Алма Матер, е на инж. Атанас Димитров.

За първи път Ден на дипломанта се чества на 19 май 1962 г.

За първи път Ден на отворените врати е организиран на 22 май 1998 г.

Първата абсолютна борса на студентите от университета е проведена на 22 май 2002 г.

Първата институционална акредитация на РУ „А. Кънчев“ е получена на 13 май 1999 г.

35 ГОДИНИ

Неуържимост, стремителност, виртуозност – трите думи, които характеризират танцовия ни състав

Разговор с художествения му ръководител г-жа Веселина Монова

Визитка: Студентският танцов състав при Русенския университет „Ангел Кънчев“ е създаден през 1970 година. За изминалите години той спечели лауреатски звания на редица фестивали – в Нитра и Зволен – Чехословакия (1972, 1981, 1985 и 1989), Кишинев (1974), Рига (1975), Брунсун и Родескул – Холандия (1976 и 1992), Битбург, Шмалкалден, Лимбург, Дийц – Германия (1976, 1978, 1993, 1999, 2000), Катовице – Полша (1991), Сицилия (1994), Сенори – Сардиния (2002)...

– Във „визитната картичка“ са изброени отличията на русенските танцьори. Пропуснато ли е нещо?

– Съставът ни бе удостоен и със званието *представителен състав на НР България*. По такъв начин получихме най-голямото признание за високото равнище, което студентите-самодейци постигнаха с играта си. Впоследствие – тъй както се изискваше навремето – потвърдихме повторно званието. Пропуснати са и отличията, които съставът ни е получил у нас – на конкурса

„Златната гъдулка“ в Русе, в София и Варна...

– **Казвате, че съставът е самодеен, студентски....**

– В трупата са запазили своето място и бивши възпитаници на Русенския университет. Включиха се и докторанти.

– **Независимо от това, че е студентски, съставът ви е на една стабилна възраст – 35 години. Какво е съхранено и какво е новото в него през годините?**

– Началото на състава поставя русенският хореограф Димитър Гайдаров. Всички на-

гради до 1995 година са спечелени от различните поколения танцьори, които той е въвел в танцовото изкуство или шлифовал техните изпълнения. „Наследих“ го аз, а заедно с това поех и голямата отговорност да продължа добрите традиции, да потвърдя зрелостта на колектива, да прибавя нови награди към колективната биография на танцовия ни състав. Оркестърът е

под ръководството на Марин Лаков, а с него успешно се релатизира и певичката на ансамбъла Светла Минкова.

– **Имах възможност да наблюдавам изпълнението ви на няколко концерта. Програмата ви включваше танци, които почти не се повтаряха...**

– Действително репертоарът ни е изграден от разнообразни танци – Мъжки тракийски танц, Варненски танц, композицията „Гергьовден“ и т.н. Стремехът ни е да представим богатството на българския народен танц, отличаващ се с красота, тем-

перамент, вихреност.

– **Направи ме впечатление с какво особено внимание следеше изпълнението на танцовата миниатюра „Любовта на ратая“.** Дали интересът ти не се дължи на факта, че преди време игра женската партия?

– Възможно е да са минали през главата ми и някакви спомени. По-важно е друго: танцът има продължителен живот, а това ми вдъхва увереност, че онези послания, които той внушава, а именно, че истинската любов не може да се купи дори и с най-голямото богатство. Дори и най-младата публика посреща с аплодисменти този наш танц, а това означава, че моралните ценности са съхранени.

– **За изпълнението на вашите предходни вестник „Вечерен Кишинев“ пише в броя си от 1 юли 1974 г., че на фестивала „Дружба народов“ в Кишинев танцовият състав на русенските студенти „прояви цялата сила на своя темперамент и динамизъм в известните „Шопски танци“ – неуържими, стремителни, виртуозни“.**

– Няма да е пресилено ако кажа, че и днес сме запазили същия този почерк – неуържимост, стремителност, виртуозност.

Живодар ДУШКОВ

РЕГАЛИИТЕ

Те са дар от проф. Лешек Добжански и са връчени на Русенския университет Борис Томов на 15 април 1999 г. Представяват пръстен – символ на това, че ректорът се венчава да служи верно на властта, огърлица – символизира ректорската достойнство (състои се от 16 отделни звена – между които гербът на България, стилизация на зна-

ка на РУ и 8 плочки, посветени на основните звена на уни-

та напомня магнита с неговото основно качество „да привлича“; жълтият кръг наподобява слънчевия диск и по-такъв начин символизира науката и образоването – онова вълнуващо стоянмихайловско: „Напред, науката е слънце!“.

верситета) и жезъл – символ на властта, съсредоточена в ръцете на ректора.

ЛОГОТО

Автори на знака са Стефка Калчева и Цветан Господинов. В знака се забелязва преливане на буквите РУ в двата варианта – кирилица и латиница; U при двуцветното оформяне на буква-

та напомня магнита с неговото основно качество „да привлича“; жълтият кръг наподобява слънчевия диск и по-такъв начин символизира науката и образоването – онова вълнуващо стоянмихайловско: „Напред, науката е слънце!“.

ХИМНЪТ НА РУ

Музика:
Андрей Дренников
Текст:
Христо Владимирев

Изправени пред теб с безброй въпроси, смутени от високия ти ръст, ний питаем: ще можем ли да носим на знанието тежкия ти кръст?

Рефрен:
Бъди благословена,
Алма Матер,
ти лъч от слънцето
на дунавския бряг!
На спомените
брулецият вятър
във Русе
ще ни връща пак и пак.

Студентът – твойта рожба,
твоят факел

полита към мечти и чудеса.
Повелята ти,
щом като изпълни,
изпълнил е и своята мечта.

Рефрен ...

Едни пристигат,
други си отиват,
оставили тук от духа си млад.
Очите им
със сълзи се наливат –
това е знак,
че те благословят!

Рефрен ...

Запалени от твоя мъдър огън,
на вечната ти младост
от жарта,
довиждане ти казват,
а не сбогом,
и тръгват подир своята мечта.

Рефрен ...

КНИЖНА ЛАВИЦА

60-годишнината на русенската Алма Матер бе поводът за отпечатването на двете книги „Русенски университет. 60 години. Исторически очерк“ и „Русенски университет. Документален сборник“. Общо то между тях е не само това, че са оформени еднотипно, но и това, че са изградени върху богата документална основа.

Историческият очерк е написан от Живодар Душков, Златоживка Здравкова и Стефан Вичев. Състои се от две части. В първата се разглежда 60-годишното развитие на вуза като отделните глави обхващат периоди, в които универ-

ситетът ни носи едно или друго име. Втората част проследява развитието на основните звена (факултетите и коле-

Две издания за юбилея

жите към РУ).

В очерка с успех се прилагат двата подхода, характерни за историческите проучвания – хронологичният и проблемният. Авторите съобразително са

то минало и заслужават самостоятелно проучване.

И документалният сборник има за обхват периода 1945-2005 г. Съставителят (Ж. Душков) прави на-

учно достойние документи, съхранявани в Държавния архив – Русе, Архива на РУ „А. Кънчев“, текущите факултетски архиви. Включва и публикации от „Държавен вестник“ и други периодични издания. По такъв начин акцентът е поставен не само върху законодателни актове, свързани с разкриването, закриването, преименуването на вуза и основните му звена, но и върху някои решения, предложения, становища, адреси, писма и т.н., имащи частичен характер. Като цяло тази пъстрота представлява едно интересно автентично четиво.

ПОКЛОН

През пролетта и лятото ни напуснаха нашите колеги и преподаватели

проф. д-н Георги ТОНЧЕВ

доц. д-р Неделчо ДРЕНЧЕВ

доц. д-р Любен ДИМИТРОВ

Всеки от тях е оставил следа в историята на Русенския университет и в нашите сърца.

Свеждаме глави пред паметта им.

СИ